

ГАБРОВЦИ ОСВЕТИХА ЦЪРКВАТА СИ СЛЕД СЕДЕМ ГОДИНИ

"Ако не бях израснал в габровската църква, нямаше да стана проповедник" - каза пастор Емил Кънев на тържеството по случай осветяването на сградата на адвентната църква в Габрово. Сградата се използва още от 1999 г., но поради довършителните работи и може би някаква чисто габровска спестовна причина, чак през октомври тази година направиха официално осветяване.

На тържеството присъстваха гости от Съюзния съвет и от община Габрово. В програмата имаше филм за историята на църквата и участие на децата. На специално интервю в съботния следобед бяха поканени със съпругите си всички пастори, родени, израснали или служили в габровската църква. Всеизвестно е, че тя е люлка на много служители - родом от нея са излезли повече от седем адвентни пастори. Слушайки ги като жива история, човек не може да не се почувства уважаван от това, колко много зависи развитието на делото от верността и посветеността на всеки отделен човек. Но и успокое, че се вражда в общото и цялото, откъдето да

черпи Дух и сила.

"Като мирянин и член на габровската църква се научих, че трябва да се обръща внимание на нуждата на всеки човек - сподели пастор Злати Златев. - Това ми помогна много в работата ми като проповедник."

"Габровската църква е църквата на приятелството - каза пастор Емил Гроздев. - Домашните групи, сбирките в Шенини, това, че винаги ми помагаша, когато удрях колата си... идва да покаже, че нямаше да мога да работя като пастор без тази прия-

телска подкрепа."

"Когато дойдохме да служим тук, се сбъдна детската ми мечта да стана член на габровската църква" - заяви пастор Иво Томанов.

Приятелски настроена, приемаща, сплотена, помагаша - може би на самите габровци църквата им изглежда по друг начин, но такава беше тя по време на празника през очите на гостите. Като такава съм я възприемала и съм изпитвала лека завист при няколкото си предишни посещения там. В

ежедневието има триения и несъгласия, но празниците са за това - да погледнем нещата с други очи.

Такива бяха и пожеланията на всички. Най-важното не се свежда толкова до обширната площ на църковната сграда, добрата ѝ архитектура, двата салона, кухнята и столовата, библиотеката, книжарницата и още незавършените помещения, колкото до любовта между нас, по която всички да разберат, че сме Христови ученици.

Петя Накова

ИЗ ПИСМА НА ЧИТАТЕЛИ

Уважаема редакция,
Бих искала да ви поздравя за хубавия вестник. Винаги го разлиствам с интерес и го събирам брой след брой. Пожелавам ви успех в сериозната ви мисия и още много доволни читатели!

А сега чрез тази трибуна отправям своята признателност и благодарност към всички сестри и братя, които се молиха усърдно за здравето ми. Благодарая за съпричастността и загрижеността на църковната ни "фамилия" тук, както и на всички българи адвентисти във Великобритания, Германия, Гърция, Испания, Япония и Канада. Сърдечна е благодарността ми към добрия Бог, Който извърши чудеса и спести една трагедия на дома ни! Моля Исус да подари на всички наши съмишленици здраве, вяра и радост в Него!

Дамянка Томанова

На първа страница в бр. 6 на "Християнска мисъл" от тази година е отпечатан материал под заглавие: "Семейните църкви стават все по-популярни". Разбирам, че това е един факт, особено на Запад, но... осмелявам се да изкажа отрицателно мнение. Мисля, че чрез тази статия се дава повод на някои хора в църквите да последват този западен модел (да си остават у дома и да правят домашни църкви).

Михаил Контаров

Статията наистина може да даде повод за това. Но нека не подценяваме читателите си, които могат да извлекат измежду редовете множество полезни изводи. Изследването показва, че това, което търси съвременният човек, е дълбочина в отношенията, повече лично посещение и разнообразие във формите на поклонение. То има за цел да ни подтикне да обрнем по-сериозно внимание към своите домашни и молитвени групи през седмицата, както и на ролята, която те биха могли да изиграят при мисионската ни работа. ХМ

Какво е любовта

Група професионалисти попитали деца от 4 до 8 годишна възраст "Какво означава любов?".

Отговорите, които получили, били по-смислени и дълбоки, отколкото можете да си представите. Вижте сами:

и тати са така." Емили, 8 г.

■ „Любовта е това, което е в стаята по Колега, когато спреш да отваряш подгарьците и се заслушаеш.“ Боби, 7 г.

■ „Ако искаш да научиш повече за любовта, трябва да започнеш с някой приятел, когото мразиш.“ Ника, 6 г.

■ „Има два вида любов, нашата любов и Божията любов. Но Бог може и двата вида.“ Джени, 8 г.

■ „Любов е, когато кажеш на едно момче, че харесваш ризата му, и той я облича всеки ден.“ Ноел, 7 г.

■ „На концерта ми по пиано стоях на сцената и бях толкова изплашена. Хората ме гледаха и аз видях, че

татко ми ми маха и се усмихва. Той беше единственият, който го правеше. Вече не бях изплашена.“ Синди, 8 г.

■ „Мама ме обича повече от всички. Никои друг не ме целува за лека нощ.“ Клер, 6 г.

■ „Любов е, когато мама даде на тати най-хубавото парче от пилето.“ Илейн, 5 г.

■ „Любов е, когато мама вижда тати мръсен и пак му казва, че е по-хубав от Браг Пит.“ Крис, 7 г.

■ „Знам, че моята по-голяма сестра ме обича, защото ми дава всичките си стари дрехи и трябва да излиза навън, за да си купува нови.“ Лорън, 5 г.

■ „Когато обичаш някой, миглите ти ходят нагоре-надолу и от теб излизат искри.“ Карен, 7 г.

■ „Наистина не трябва да казваш „Обичам те“, ако не го мислиш. Но ако го мислиш, трябва да го казваш много пъти. Хората забравят.“ Джесика, 8 г.

Благодарим на Александър и Емил Григорови за материала!

МИСИОНИРАНЕ В ТРУДНИ МЕСТА

Продължава от стр.5
След това той казваше:
- Тогава Той ще направи и за нас това, което направи и за тях.

След известно време писмото на баща ми достигнало до министъра на комуникациите, който се намирал пряко под заповедите на крал Фарук. Този човек, известен сред правителствените среди като голям антихристиянин и фанатичен мюсюлманин, щял да вземе крайното решение.

Когато получил искането на баща ми, той го извикал в кабинета си.

- Защо предизвикваш правителството и си вземаш свободна събота всяка седмица без разрешение? - попитал той.

- Ваша светлост, ако ми позволите, ще ви обясня - отговорил баща ми. - Ще откриете от досиетото ми, че съм бил верен правителствен служител през целите тези

двадесет години. Имам добри основания за това мое искане.

- И кои са те?
- Ако бях в присъствието на Негово величество крал Фарук и изпратех секретаря си да ви извика, за да подпишете някакви документи, щяхте ли да го направите?

Министърът се засмял.
- Ама че смешен въпрос.

- Ваша светлост, в събота аз се считам в присъствието на Царя на Вселената. С радост ще работя през петъците и се отказвам от моите 60 дни отпуск заради 52-те съботи, които ще взема през годината.

- Да не би да си нап्रा-

вил договор с Бога, че няма да се разболяваш? - попитал раздразнено той.
- Богът, на Когото се покланям, ще се погрижи

казват отпуск по болест, годишния отпуск или отпуски за бизнес дни. Има право на всички промоции, които му се полагат."

Този ден баща ми дойде вкъщи, натоварен с плодове и подаръци. Мама стоеше като вцепенена.

- Спомняте ли си стиха, който четем постоянно през последните три месеца? - запита той, след като събра цялото семейство. - "Млад бях, ето, остарях и не видях праведния изоставен, нито потомството му да проси хляб"? - Е, днес Бог изпълни това обещание.

После той разказа всичко, което се бе случило в кабинета на министъра.

Когато мама чу цялата история, заплака и каза:

- Сега зная, че си Божий човек!

Не дълго след това тя и аз, най-големият им син, се кръстихме. По-късно бяха родени още два деца и в края на краищата всички ние станахме адвентисти от седмия ден.

Не дълго след това тя и аз, най-големият им син, се кръстихме. По-късно бяха родени още два деца и в края на краищата всички ние станахме адвентисти от седмия ден.

Фараг Асад заедно със съпругата си Мариго, в дома им, в преградията на Каиро.

Ш а ф и к
Фараг и съпругата му, чието моминско име е Вадира Фарго, неотдавна отпразнуваха шестдесетгодишнина от сватбата си в Сън Сит, Аризона. Семейство Фарга имат две дъщери, петима внуци и един прапраправнук. Всичките им деца, съпрузи и внуци са активни членове на Църквата на адвентистите от седмия ден.

